

Здравчо.

Дойдохъ да понамѣстѣхъ малко въ стаята. Сега свършихъ външната си работа.

Божилъ.

И на господарѣ ти работата ся свърши.

Здравчо. (очуденъ)

Чи каква работа имаше? Азъ не съмъ го виждалъ никой пътъ да работи.

Божилъ.

Имаше той, както и азъ много работа, но сега сичката ся свърши. Ходи ли да му занесешъ малко хлѣбъ въ тъмницата!

Здравчо. (очуденъ)

Какво? Въ тъмницата ли? Да му занесѣхъ хлѣбъ въ тъмницата? Що ще Царя въ тъмницата?

Божилъ.

Отиде при боговетъ си, чи покрай него и толкова невинни души.

Здравчо.

Очудвате ма господарю съ думитъ си! Немога да разберѣхъ, какво искате да ми кажете?

Божилъ.

Скоро ще разберешъ. Цѣль градъ разбра, а ти още нищо не знаешъ. Вижда са да си спалъ.

Здравчо.

Не съмъ спалъ, но си гледахъ работата. Прѣдъ малко чухъ пѣсни, шумъ, нъ не дадохъ вниманіе.

Божилъ.

Вѣрвамъ ти Здравчо, вѣрвамъ, ти си гледашъ най-